

TEATERAVISEN.DK

SCENEKUNST
FOR BØRN
OG UNGE

Seidlers Sensorium: Voks skoV

Som turne- og vandreforestilling i naturen må 'Voks skoV' finde egnede lokaliteter rundt omkring i landet. På Aprilfestival 2018 var det Ahl Plantage lige udenfor Ebeltoft, hvor deltagerne bl.a. med fælles greb om en stor gren guides ind i skoven. Foto: Dennis Kristensen

Bark, kul og kærlighed til naturen

04-05-2018

Seidlers Sensorium inviterer de 9-12-årige på en to timers sanselig rejse i skovens liv og forbundethed.

Man bliver fyldt med bladdrys på ryggen, kommer i nærkontakt med skovens kryb, får smågrene i håret og får måske en splint i fingeren.

Naturen rykker tæt på publikum – eller rettere publikum bliver ført rundt i skoven i Seidlers Sensoriums vandreforestilling 'Voks skoV'.

Titlen er ikke bare humoristisk drilsk for sjov. Forestillingens skabere vil føre målgruppen af 9-12-årige ind i træernes hemmelige forbundne liv i skoven – og de gør det ganske godt. Anderledes, varieret og interaktivt på en fin ikke-anmassende, samarbejdsorienteret og budskabssammenhængende måde.

De to timer, som vandringen varer, føles ikke som lang tid, og der sker samtidig meget undervejs – en fortælling bliver til om, hvordan naturens og livets kredsløb hænger sammen, og om hvordan vi skal huske at tage vare på det.

Hvis vi var træer

Forestillingens koncept er en slags 'Hvis vi var træer'-leg. De medvirkende performere – som på skift leder børnene rundt i skoven – iscenesætter det, de meget humoristisk kalder 'En Wood Wide Web-rejse' ved selv at fortælle og gøre forskellige ting og ved som noget vigtigt at sætte publikum i fællesskab til at deltage og løse små opgaver.

FAKTA

Seidlers Sensorium: Voks skoV -

Idé, koncept og dramatiker: Sif Jessen Hymøller, Marika Seidler og Annika Nilsson.

Kostumedesigner: Marika Seidler og Sif Jessen Hymøller. Dukkemager: Sif Jessen Hymøller. Billedkunstner: Marika Seidler.

Scenograf: Annika Nilsson. Medvirkende: Sif Jessen Hymøller, Annika Nilsson, Marika Seidler og Helga Rosenfeldt-Olsen.

Aldersgruppe: 9-12 år / 3.-6. klassetrin.

Varighed: 120 min. Turneforestilling. Set i Ahl Plantage på Aprilfestival 2018 på Syddjurs. www.seidlerssensorium.dk

Det handler tydeligvis om at sætte ord på og give børnene en forståelse af og ikke mindst en sanselig fornemmelse af, at alt i naturen hænger sammen via symbioser, sammenhold og cyklusser.

Løsrevet vil det, som performerne siger, tage sig både indviklet og sært ud, men i den sammenhæng og med den publikumsinvolvering som er, virker det hverken for kompliceret eller mærkeligt.

Selve gåturen er ikke særlig lang. Det er rejsen - måden, det man skal gøre undervejs - som er det afgørende. Og her skaber performerne sammenhold, lyttende ører og nye forståelser i den måde, hvorpå de lader børnene samarbejde og komme i kropslig kontakt med naturen. Samhørighed på flere måder.

På række med en stor fælles gren i den ene hånd guides børnene ind gennem skovens vildnis - væk fra alfavej. Ingen bliver væk fra hinanden, når man skal holde ved grenen, og samtidig styrkes evnen til at samarbejde og fornemmelsen af forbundethed.

Der tales og handles meget i forhold til træers indbyrdes liv og afhængighed af skovens øvrige liv og af mennesket.

Børnene møder det, når de hører performerne fortælle både fakta- og fordybelsesfyldt om, hvordan skovens træer lever af alle de organismer og dyr, som findes mere eller mindre usynligt under jorden. Og ikke mindst bringes de i kontakt med det ved fx at ligge på ryggen i skovbunden og kikke op på de trækroner, hvis grene og kviste spejler træernes rødder.

Ved at vikle sig sammen med hinanden med tråde som et eksempel på naturens usynlige lyslederagtige svampetråde, spændt ud mellem træernes rodnet, et skovens Wood Wide Web. Ved i en rundkreds at optræde som træer med masker af bark på både ansigt og hænder. Ved at tegne livstræer med kulstykker i hændernes inderflader, etc. etc.

Tæt på tissemyrer og mikro-makro-kosmos

'Voks skoV' er nem at opleve, hvis man giver sig hen til vandringslegen, som den skoleklasse, jeg oplevede forestillingen sammen med. Nok syntes naturen til en vis grad fremmed for en del af børnene, og ikke alle synes om at komme i så tæt kontakt med insekter, tissemyrer, blade og andre ting i skoven, men samtidig mærkede jeg en god koncentration og en optagethed af den anderledes og meget mikro-makro-kosmos-orienterede naturformidling, de blev en del af og en åbenhed overfor den æstetiske måde, hvorpå forestillingen er iscenesat - med barkskilte, fuglerede-dekorerede hatte, jordrodshuler med indstik af små brevruller med vers om naturen etc.

Performerne, som dels leder turen rundt og står på 'posterne' undervejs, er alle gode til at skabe fokus omkring fortællingen og kontakt til børnene. Og da børnene til slut fik et fælles lille træ med sig, som de skulle plante et sted der betød noget for dem, tog de fyldt med ansvarsfølelse og nænsomhed imod træet og fandt et sted i skoven at plante det, hvor de vurderede

Af: Kirsten Dahl